

Dziennik Urzędowy C 303

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 61

29 sierpnia 2018

Spis treści

II *Komunikaty*

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2018/C 303/01	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.8978 – AMF/KLP/Stena Sphere/Stena Renewable) ⁽¹⁾	1
---------------	--	---

III *Akty przygotowawcze*

Europejski Bank Centralny

2018/C 303/02	Opinia Europejskiego Banku Centralnego z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prawa właściwego dla skutków przelewu wierzytelności wobec osób trzecich (CON/2018/33)	2
---------------	--	---

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2018/C 303/03	Kursy walutowe euro	6
---------------	---------------------------	---

PL

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

2018/C 303/04	Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 22 sierpnia 2018 r. w sprawie publikacji w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> wniosku o rejestrację nazwy zgodnie z art. 49 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 [„Bulot de la Baie de Granville” (ChOG)]	7
2018/C 303/05	Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 21 sierpnia 2018 r. w sprawie publikacji w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> wniosku o rejestrację nazwy zgodnie z art. 49 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 [„The Vale of Clwyd Denbigh Plum” (ChNP)]	12

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2018/C 303/06	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.8958 – DV4/ABP/OMERS/Real estate JV) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	17
2018/C 303/07	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.9006 – Deutsche Asphalt/Bunte/JV) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	19
2018/C 303/08	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.9035 – Charlesbank/Partners Group/H-Food Holdings) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	20
2018/C 303/09	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.9069 – Kuwait Investment Authority/North Sea Midstream Partners) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	21
2018/C 303/10	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.8858 – Boeing/Safran/JV (Auxiliary Power Units)) ⁽¹⁾	22

Sprostowania

2018/C 303/11	Sprostowanie do zalecenia Rady z dnia 6 marca 2018 r. dotyczącego planu wdrażania PESCO (Dz.U. C 88 z 8.3.2018)	23
---------------	---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa M.8978 – AMF/KLP/Stena Sphere/Stena Renewable)**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2018/C 303/01)

W dniu 22 sierpnia 2018 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32018M8978. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

III

(Akty przygotowawcze)

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

OPINIA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 18 lipca 2018 r.

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prawa właściwego dla skutków przelewu wierzytelności wobec osób trzecich

(CON/2018/33)

(2018/C 303/02)

Wprowadzenie i podstawa prawna

W dniu 12 marca 2018 r. Komisja Europejska przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prawa właściwego dla skutków przelewu wierzytelności wobec osób trzecich (zwany dalej „projektem rozporządzenia”) (¹). Europejski Bank Centralny (EBC) uważa, że projekt rozporządzenia należy do zakresu jego kompetencji, w związku z czym zdecydował się skorzystać z przewidzianego w drugim zdaniu art. 127 ust. 4 oraz art. 282 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „Traktatem”) prawa do wydania opinii.

Właściwość EBC do wydania opinii wynika z art. 127 ust. 4 oraz 282 ust. 5 Traktatu, jako że projekt rozporządzenia zawiera postanowienia mające wpływ na (a) podstawowe zadania Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) dotyczące realizacji polityki pieniężnej Unii zgodnie z art. 127 ust. 2 Traktatu w zakresie, w jakim projekt rozporządzenia wpływa na interesy banków centralnych ESBC związane z zabezpieczeniem operacji kredytowych Eurosystemu oraz (b) przyczynianie się przez ESBC do należytego wykonywania polityk prowadzonych przez właściwe władze w odniesieniu do nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i do stabilności systemu finansowego zgodnie z art. 127 ust. 5 Traktatu. Rada Prezesów wydała niniejszą opinię zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 17 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

1. Uwagi ogólne

1.1. Przelew wierzytelności jest jednym ze środków, za pomocą których uczestnicy rynku finansowego uzyskują płynność lub dostęp do kredytu niezbędnego do wykonywania działalności gospodarczej. Obecnie skutki rozporządzające przelewu wierzytelności podlegają przepisom prawa krajowego, które nie są zharmonizowane w poszczególnych państwach członkowskich. W szczególności w przypadku wierzytelności, które są pożyczkami bankowymi (jakkolwiek niektóre aspekty materialne zostały zharmonizowane dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/47/WE (²)), ważność ich przeniesienia oraz ustanowienie na nich praw zabezpieczenia nadal podlega prawu krajowemu (³). W sytuacji braku harmonizacji podmioty gospodarcze w Unii Europejskiej napotykały trudności w ustaleniu, jakie wymogi będą miały zastosowanie do ważności przelewu wierzytelności albo ustanowienia na niej zabezpieczenia w kontekście transakcji transgranicznej (⁴). Ponadto, choć pewien stopień harmonizacji wprowadzono w art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 (⁵), postanowienia tego przepisu nie wskazują prawa właściwego dla wszystkich skutków *in rem* przelewu wierzytelności (⁶). Niepewność co

(¹) COM(2018) 96 final.

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/47/WE z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych (Dz.U. L 168 z 27.6.2002, s. 43).

(³) Art. 3 ust. 1 dyrektywy 2002/47/WE pozwala państwom członkowskim zachować krajowego reguły dotyczące ustanowienia, ważności, usprawniania, wykonalności lub dopuszczalności jako dowód uzgodnienia dotyczącego zabezpieczeń finansowych oraz ustanowienia zabezpieczenia finansowego na podstawie uzgodnienia dotyczącego zabezpieczeń finansowych istniejących przed przyjęciem dyrektywy 2002/47/WE.

(⁴) Uzasadnienie projektu rozporządzenia trafnie stwierdza, że „[p]ewność co do tego, komu w następstwie transakcji przelewu transgranicznego przysługuje dana wierzytelność, jest istotna nie tylko dla uczestników rynków finansowych, ale również dla gospodarki realnej” (zob. s. 8).

(⁵) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) (Dz.U. L 177 z 4.7.2008, s. 6).

(⁶) Jest tak pomimo faktu, iż motyw 38 rozporządzenia (WE) nr 593/2008 stanowi, że w kontekście dobrowolnych przelewów art. 14 ust. 1 ma także zastosowanie do skutków rozporządzających przelewu wierzytelności pomiędzy zbywcą a nabywcą.

do prawa właściwego w kontekście transgranicznego przelewu wierzytelności powoduje powstanie dla uczestników rynku finansowego ryzyka prawnego i finansowego, którego zniwelowanie wymaga poniesienia dodatkowych kosztów transakcji finansowych oraz które komplikuje realizację wierzytelności w sytuacji upadłości zbywcy. Niepewność co do tego, które prawo majątkowe ma zastosowanie do transgranicznego przeniesienia wierzytelności, może zniechęcać do dokonywania takiego przeniesienia, tym samym pozbawiając uczestników rynku finansowego dostępu do kredytu niezbędnego do realizacji przedsięwzięć gospodarczych.

- 1.2. EBC odnotowuje przedstawienie projektu rozporządzenia, którego celem jest określenie zasad ustalania prawa właściwego mającego zastosowanie do oceny skutków przelewu wierzytelności wobec osób trzecich oraz pierwszeństwa przeniesionej wierzytelności przed wierzytelnościami osób trzecich co do przedmiotu przeniesienia. Projekt rozporządzenia uzupełnia art. 14 rozporządzenia (WE) nr 593/2008, który nie reguluje tych szczegółowych zagadnień, poprzez ustanowienie reguł określania prawa właściwego w odniesieniu do wskazanych powyżej kwestii. Tym samym projekt rozporządzenia wspomaga również promowanie inwestycji transgranicznych, zgodnie z jednym z celów Unii realizowanych za pośrednictwem unii rynków kapitałowych, jak już ogłoszono w stanowisku Eurosystemu ⁽¹⁾.

2. Uwagi szczegółowe

- 2.1. Zasadą ogólną zgodnie z projektem rozporządzenia jest, że skutki przelewu wierzytelności wobec osób trzecich podlegają prawu państwa, w którym zbywca ma swoje „miejsce zwykłego pobytu”. EBC zauważa, że art. 14 rozporządzenia (WE) nr 593/2008 mówi, w odniesieniu do niektórych aspektów, o prawie właściwym dla umowy zawartej między zbywcą a nabywcą lub, w odniesieniu do innych aspektów, o prawie, któremu podlega przenoszona wierzytelność. Zasada ogólna wyrażona w projekcie rozporządzenia odnosi się do trzeciej jurysdykcji – jurysdykcji zbywcy. Rozwiązanie takie jest prawnie wykonalne, ma ono jednak swoje wady, zwłaszcza w sytuacjach, w których należności kredytowe są wykorzystywane jako zabezpieczenie finansowe w rozumieniu art. 1 ust. 4 lit. a) dyrektywy 2002/47/WE. Jest tak, ponieważ odesłanie do prawa trzeciej jurysdykcji zwiększa spoczywający na przyjmujących zabezpieczenie ciężar zachowania należytej staranności prawnej, w przypadku gdy należności kredytowe, tj. pożyczki bankowe, są przekazywane na zabezpieczenie transgranicznie.
- 2.2. Uzasadnienie projektu rozporządzenia stwierdza, że ok. 22 % operacji refinansujących Eurosystemu jest zabezpieczonych należnościami kredytowymi, które w drugim kwartale 2017 r. wyniosły około 380 mld EUR, z której to kwoty około 100 mld EUR stanowiły należności kredytowe wykorzystane transgranicznie ⁽²⁾. Jako że projekt rozporządzenia ma wpływ na interesy banków centralnych jako przyjmujących zabezpieczenie, tj. nabywców wierzytelności, EBC zachęca Radę do rozważenia wprowadzenia w art. 4 ust. 2 projektu rozporządzenia (który ustanawia specjalny reżim w obszarze finansów polegający na stosowaniu w określonych sytuacjach prawa właściwego dla przenoszonej wierzytelności) zmiany polegającej na tym, że prawu właściwemu dla przenoszonej wierzytelności podlegałyby również skutki przelewu wierzytelności kredytowych, tj. pożyczek bankowych, wobec osób trzecich.
- 2.3. EBC zwraca uwagę na dorobek prawny dotyczący kolizji systemów prawnych na podstawie art. 9 dyrektywy 2002/47/WE, zgodnie z którym zdematerializowane papiery wartościowe wykorzystywane transgranicznie podlegają prawu jednej jurysdykcji, a mianowicie jurysdykcji rachunku, na którym przechowywane są papiery wartościowe za pośrednictwem powiernika. Zasada ta, mająca na celu ułatwienie transgranicznych operacji na papierach wartościowych objętych zabezpieczeniem finansowym, odzwierciedla dorobek prawny określony w art. 9 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/26/WE ⁽³⁾, który to przepis stanowi również, że zastosowanie ma tylko jeden system prawny – kraju właściwego rachunku. EBC pragnie przypomnieć w tym kontekście, że w momencie przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/44/WE ⁽⁴⁾, która m.in. włączyła należności kredytowe (tj. pożyczki bankowe) do zakresu dyrektywy 2002/47/WE, jej art. 9 nie został zmieniony, ponieważ trwały cały czas negocjacje dotyczące treści art. 14 rozporządzenia (WE) nr 593/2008. Wymieniony dorobek prawny oraz, w szczególności, art. 9 dyrektywy 2002/47/WE i art. 9 ust. 2 dyrektywy 98/26/WE, wskazują na silną potrzebę zdefiniowania jednej właściwej jurysdykcji w odniesieniu do należności kredytowych, podobnie jak prawodawca unijny uczynił w przypadku zdematerializowanych papierów wartościowych. Mając na uwadze art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 593/2008 oraz art. 4 ust. 2 projektu rozporządzenia, najefektywniejszym sposobem

⁽¹⁾ Zob. zieloną księgę Komisji w sprawie tworzenia unii rynków kapitałowych (COM(2015) 63 final, Bruksela, 18.2.2015). Zob. dokument pt. „Building a Capital Markets Union – Eurosystem contribution to the European Commission’s Green Paper”, Europejski Bank Centralny, 2015.

⁽²⁾ Strona 2 i przypis 10 uzasadnienia projektu rozporządzenia. Należy zauważyć, że pod koniec drugiego kwartału 2017 r. kwota operacji kredytowych Eurosystemu zabezpieczonych na należnościach kredytowych wykorzystywanych transgranicznie była znacząco niższa, niż kwota odniesienia.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 98/26/WE z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/44/WE z dnia 6 maja 2009 r. zmieniająca dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzytelności kredytowych (Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 37).

ograniczenia liczby systemów prawnych mających zastosowanie do należności kredytowych byłoby odesłanie, również w przypadku pożyczek bankowych, do prawa właściwego dla przenoszonej wierzytelności. Takie rozwiązanie pozwoliłoby osiągnąć podobny stopień pewności prawnej i prostoty w odniesieniu do pożyczek bankowych przekazywanych na zabezpieczenie, co w przypadku zabezpieczonych transakcji na papierach wartościowych.

- 2.4. Uzasadnienie projektu rozporządzenia wskazuje, że zakres stosowania przepisów kolizyjnych ustanowionych w projekcie rozporządzenia nie pokrywa się z zakresem stosowania przepisów kolizyjnych ustanowionych w dyrektywie 2002/47/WE, dyrektywie 98/26/WE oraz dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE⁽¹⁾, ponieważ te pierwsze mają zastosowanie do wierzytelności, zaś te drugie do zdematerializowanych papierów wartościowych i instrumentów, których istnienie lub transfer zakłada wpisanie ich do rejestru, konta lub scentralizowanego systemu depozytowego⁽²⁾. Niemniej jednak EBC korzysta z okazji, aby ponownie wskazać na kwestię związaną z dyrektywą 2002/47/WE, która ma duże znaczenie dla Eurosystemu w kontekście przyjmowania należności kredytowych jako zabezpieczenia operacji kredytowych Eurosystemu. EBC przypomina, że dyrektywa 2002/47/WE została zmieniona dyrektywą 2009/44/WE w celu ułatwienia wykorzystania przez banki centralne należności kredytowych jako zabezpieczenia. EBC wydał opinię dotyczącą tych zmian⁽³⁾, w której odniósł się do kwestii „niezharmonizowanych przepisów o wierzytelnościach kredytowych w różnych porządkach prawnych UE” i wskazał, że „[m]ożliwość użycia wierzytelności kredytowych jako zabezpieczenia w świetle reżymu ustanowionego dyrektywą 2002/47/WE miałyby ogromne znaczenie dla Eurosystemu, tym samym ułatwiając nieformalne i efektywne operacje w odniesieniu do przedmiotów majątkowych tego rodzaju, w szczególności przy zastosowaniu środków elektronicznych oraz przy uwzględnieniu konstelacji transgranicznych”.
- 2.5. Jakkolwiek projekt rozporządzenia dotyczy jedynie reguł kolizyjnych, a nie zagadnień materialnoprawnych, EBC pragnie ponownie przywołać wcześniej zgłaszane uwagi dotyczące jednego z rodzajów ryzyka wynikającego z przekazywania należności kredytowych na zabezpieczenie dla banku centralnego, zarówno w jurysdykcjach strefy euro, jak i na poziomie Unii, a mianowicie ryzyka skorzystania przez dłużników (lub gwarantów) takich należności będących podmiotami trzecimi z prawa do kompensaty w odniesieniu do kwot należnych na rzecz takich podmiotów trzecich od wierzycieli tych należności. Ryzyko takie może znacząco zmniejszyć wartość należności kredytowej oraz podważyć jej ocenę jako „właściwego” zabezpieczenia zgodnie z art. 18 ust. 1 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem ESBC”). Jeżeli bank centralny zechce zrealizować należność kredytową w przypadku niewykonania zobowiązań przez kontrahenta, możliwość skorzystania z prawa do kompensaty może oznaczać częściową lub całkowitą utratę wartości należności kredytowej jako zabezpieczenia. Art. 3 ust. 3 pkt i) dyrektywy 2002/47/WE, wprowadzony przez dyrektywę 2009/44/WE, rozwiązuje kwestię kompensaty jedynie częściowo. Szereg państw członkowskich wprowadziło przepisy mające zapobiegać temu ryzyku poprzez wyłączenie prawa do kompensaty w odniesieniu do należności kredytowych przekazywanych na zabezpieczenie operacji kredytowych z bankami centralnymi ESBC⁽⁴⁾.
- 2.6. EBC jest zdania, że cel w postaci usunięcia ryzyka kompensaty związanego z przyjmowaniem należności kredytowych jako zabezpieczenia operacji kredytowych Eurosystemu jest uzasadniony i w pełni zgodny z ze Statutem ESBC. Ochrona Eurosystemu przed potencjalnymi stratami wynikającymi z przyjmowania takiego zabezpieczenia ma ścisły związek z wymogiem określonym w drugim tiret art. 18 ust. 1 Statutu ESBC, zgodnie z którym operacje kredytowe banków centralnych ESBC powinny być właściwie zabezpieczone. Ponadto odpowiednie ograniczenie ryzyka związanego z kompensatą umożliwi także nieprzerwane kwalifikowanie należności kredytowych jako zabezpieczenia operacji kredytowych Eurosystemu, tym samym przyczyniając się do skuteczniejszej transmisji polityki pieniężnej do gospodarki realnej⁽⁵⁾. EBC zachęca Radę do rozważenia takiej zmiany dyrektywy 2002/47/WE, która wykluczałaby możliwość skorzystania przez dłużnika (lub gwaranta) należności kredytowej przekazanej bankowi centralnemu jako zabezpieczenie operacji kredytowych Eurosystemu z prawa kompensaty przysługującego mu wobec pierwotnego kredytodawcy takiej należności. Minimalizowanie kwoty potencjalnych strat w przypadku realizacji wymaga, aby takie wyłączenie obejmowało także podmioty trzecie, na które należność kredytowa zostanie następnie przeniesiona przez bank centralny Eurosystemu⁽⁶⁾.

W przypadku gdy EBC zaleca zmianę projektu rozporządzenia, szczegółowe propozycje zmian wraz z ich uzasadnieniem zostały zawarte w odrębnym roboczym dokumencie o charakterze technicznym. Dokument roboczy o charakterze technicznym jest dostępny w języku angielskim na stronie internetowej EBC.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych (Dz.U. L 125 z 5.5.2001, s. 15).

⁽²⁾ Zob. pkt 11 uzasadnienia projektu rozporządzenia.

⁽³⁾ Zob. pkt 9.1 opinii CON/2008/37.

⁽⁴⁾ Zob. w szczególności np. pkt 2 sekcji I art. L. 141-4 francuskiego kodeksu finansowego i monetarnego, wprowadzonego na mocy art. 53 ustawy nr 2016-1691 z dnia 9 grudnia 2016 r.; art. 26 włoskiego dekretu-ustawy nr 237 z dnia 23 grudnia 2016 r., przekształconego w ustawę na mocy ustawy z dnia 17 lutego 2017 r., nr 15; art. 22 1(4) ustawy z dnia 23 grudnia 1998 r. w sprawie statusu monetarnego Banque centrale du Luxembourg; zob. także pkt 2.1-2.2 opinii CON/2006/56; pkt 2.3 opinii CON/2016/37; pkt 5.1 opinii CON/2017/1.

⁽⁵⁾ Zob. pkt 2.2 opinii CON/2016/37 oraz pkt 5.1 opinii CON/2017/1.

⁽⁶⁾ Zob. pkt 2.5 opinii CON/2016/37.

Niniejsza opinia zostanie opublikowana na stronie internetowej EBC.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 18 lipca 2018 r.

Mario DRAGHI

Prezes EBC

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

28 sierpnia 2018 r.

(2018/C 303/03)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,1710	CAD	Dolar kanadyjski	1,5128
JPY	Jen	130,03	HKD	Dolar Hongkongu	9,1922
DKK	Korona duńska	7,4574	NZD	Dolar nowozelandzki	1,7444
GBP	Funt szterling	0,90680	SGD	Dolar singapurski	1,5945
SEK	Korona szwedzka	10,6633	KRW	Won	1 294,67
CHF	Frank szwajcarski	1,1427	ZAR	Rand	16,5894
ISK	Korona islandzka	124,70	CNY	Yuan renminbi	7,9641
NOK	Korona norweska	9,7243	HRK	Kuna chorwacka	7,4325
BGN	Lew	1,9558	IDR	Rupia indonezyjska	17 122,36
CZK	Korona czeska	25,713	MYR	Ringgit malezyjski	4,7970
HUF	Forint węgierski	323,79	PHP	Peso filipińskie	62,387
PLN	Złoty polski	4,2723	RUB	Rubel rosyjski	79,0727
RON	Lej rumuński	4,6464	THB	Bat tajlandzki	38,098
TRY	Lir turecki	7,3316	BRL	Real	4,7909
AUD	Dolar australijski	1,5924	MXN	Peso meksykańskie	21,9495
			INR	Rupia indyjska	82,0965

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 22 sierpnia 2018 r.****w sprawie publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wniosku o rejestrację nazwy
zgodnie z art. 49 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012****[„Bulot de la Baie de Granville” (ChOG)]**

(2018/C 303/04)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 50 ust. 2 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Francja przekazała Komisji wniosek o ochronę nazwy „Bulot de la Baie de Granville” zgodnie z art. 49 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.
- (2) Zgodnie z art. 50 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja przeanalizowała ten wniosek i stwierdziła, że spełnia on warunki określone w tym rozporządzeniu.
- (3) Aby umożliwić złożenie zawiadomień o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, należy opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* jednolity dokument oraz odesłanie do publikacji specyfikacji produktu, o których mowa w art. 50 ust. 2 lit. a) tego rozporządzenia, w odniesieniu do nazwy „Bulot de la Baie de Granville”,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Jednolity dokument oraz odesłanie do publikacji specyfikacji produktu, o których mowa w art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, w odniesieniu do nazwy „Bulot de la Baie de Granville” (ChOG) zamieszczono w załączniku do niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 publikacja niniejszej decyzji uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec rejestracji nazwy, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, w ciągu trzech miesięcy od daty publikacji niniejszej decyzji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 sierpnia 2018 r.

W imieniu Komisji

Pierre MOSCOVICI

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

JEDNOLITY DOKUMENT

„BULOT DE LA BAIE DE GRANVILLE”

Nr UE: PGI-FR-02319 – 4.8.2017

ChNP () ChOG (X)

1. Nazwa lub nazwy

„Bulot de la Baie de Granville”

2. Państwo członkowskie lub państwo trzecie

Francja

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego

3.1. Typ produktu

Klasa 1.7 Świeże ryby, małże i skorupiaki oraz produkty wytwarzane z nich

3.2. Opis produktu, do którego odnosi się nazwa podana w pkt 1

„Bulot de la Baie de Granville” jest mięczakiem należącym do gatunku *Buccinum undatum*. Sprzedawany jest w całości w muszli:

— żywy lub

— świeży gotowany, pasteryzowany lub głęboko mrożony.

Podczas gotowania można dodawać dodatki smakowe i środki aromatyzujące.

Barwa muszli, często jasna, może być biała do ciemnobrązowej lub biało-zielonkawa do ciemnozielonej, w zależności od stopnia występowania alg na powierzchni. Na muszli mogą ewentualnie występować czerwonawe plamki spowodowane obecnością mikroskopijnych alg. Stopa trąbika ma barwę białą, o odcieniu kości słoniowej do kremowej, poprzecinaną prążkami lub czarnymi plamkami.

Kaliber określa się jako wymiar muszli mierzony od wierzchołka do syfonu. Trąbiki „Bulot de la Baie de Granville” mieszczą się w kalibrze 47–70 mm. Jednakże partia może obejmować do 8 % osobników poniżej 47 mm i do 15 % osobników powyżej 70 mm.

Ze względu na długość życia pozwalającą trąbikom osiągnąć pożądany kaliber, często można znaleźć na nich organizmy morskie (skorupiaki, robaki, brzuchonogi), nazywane epibiontami i przytwierdzone do muszli. Obecność epibiontów we wprowadzanych do obrotu partiach objętych ChOG „Bulot de la Baie de Granville” ograniczona jest do 25 %. Proporcję tę szacuje się z uwzględnieniem poszczególnych osobników ze szczególnie dużą liczbą epibiontów – kryterium to określa się przy pomocy zdjęcia referencyjnego.

Trąbiki „Bulot de la Baie de Granville” mają zapach jodu, morza i alg. W smaku po ugotowaniu „Bulot de la Baie de Granville” ma miękką konsystencję, wyczuwalną wilgotność oraz aromat jodu, morza i orzecha laskowego. Może być lekko chrupiący z uwagi na obecność drobnych osadów lub cząstek muszli. Trąbiki nie mają smaku ani zapachu mułu.

3.3. Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego) i surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych)

—

3.4. Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym

„Bulot de la Baie de Granville” są poławiane i wyławowywane w wyznaczonym obszarze geograficznym.

3.5. Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itp. produktu, do którego odnosi się zarejestrowana nazwa

—

3.6. Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania produktu, do którego odnosi się zarejestrowana nazwa

Każde jednostkowe opakowanie trąbików objętych ChOG zawiera:

— Nazwę „Bulot de la Baie de Granville”, zapisaną wyraźną, czytelną i nieusuwalną czcionką o wymiarze (zarówno szerokość jak i wysokość) większym niż czcionki wszelkich innych zapisów na etykiecie;

— Symbol ChOG Unii Europejskiej umieszczony w pobliżu nazwy handlowej.

4. **Zwięźle określenie obszaru geograficznego**

Obszar geograficzny produkcji „Bulot de la Baie de Granville” określony jest przez:

- obszar połowowy na morzu;
- obszar wyładunku.

Obszar połowowy:

„Bulot de la Baie de Granville” poławiany jest na zachód od półwyspu Cotentin w strefie przybrzeżnej rozciągającej się od cypla Goury na północy do cypla Champeaux na południu. Połowy odbywają się w granicach strefy przybrzeżnej do 30 mil morskich od punktów wyładunku.

Obszar wyładunku

Obszar wyładunku obejmuje wszystkie gminy przybrzeżne znajdujące się pomiędzy cyplem Goury na północy a cyplem Champeaux na południu. Obszar obejmuje następujące gminy w departamencie la Manche:

w całości: Agon-Coutainville; Anneville-sur-Mer; Annoville; Barneville-Carteret; Baubigny; Blainville-sur-Mer; Bréhal; Bretteville-sur-Ay; Bréville-sur-Mer; Bricqueville-sur-Mer; Carolles; Champeaux; Coudeville-sur-Mer; Créances; Denneville; Donville-les-Bains; Flamanville; Geffosses; Gouville-sur-Mer; Granville; Hauteville-sur-Mer; Héauville; Heugueville-sur-Sienne; Jullouville; La Haye; Le Rozel; Les Moitiers-d'Allonne; Les Pieux; Lessay; Lingreville; Montmartin-sur-Mer; Orval-sur-siennes; Pirou; Portbail; Regnéville-sur-Mer; Saint-Georges-de-la-Rivière; Saint-Germain-sur-Ay; Saint-Jean-de-la-Rivière; Saint-Lô-d'Ourville; Saint-Pair-sur-Mer; Siouville-Hague; Surtainville; Tourville-sur-Sienne; Tréauville;

częściowo: La Hague.

5. **Związek z obszarem geograficznym**

Specyfika obszaru geograficznego

Obszar Zatoki Granville wyróżnia się dużymi skokami pływów (średnia amplituda 10,5 m) i znaczącym odejściem morza podczas odpływu. Przemieszczanie się mas wodnych podczas cyklu pływów powoduje tworzenie się w Granville silnych prądów o prędkości sięgającej 2 węzłów.

Siła prądów powoduje znaczące rozproszenie kolumn wodnych, a masa wody podlega stale pionowemu mieszanii (bez stratyfikacji).

Znacząca wymiana wody, powodowana prądami przyprływu i energią fal, przyczynia się do zmniejszenia amplitudy sezonowych wahań temperatury wody do ok. 10 °C. Średnia temperatura wynosi 17 °C w lecie i 8 °C w zimie.

Silne prądy i skoki pływów powodują nieustanną wymianę mas wody dzięki zasilaniu wodą z pełnego morza, która zapewnia wysoką jakość i niską temperaturę wody.

Zatoka Granville wykazuje pewną jednolitość batymetryczną; głębia ponad 50 m występuje jedynie w odległości ponad 30 mil morskich od portów na wybrzeżu zachodniego Cotentin.

Jest to obszar bogaty w pozostałości muszelek, w którym rzadko występują osady mułowate (osady drobne).

Na zachodnim wybrzeżu Cotentin panuje umiarkowany klimat oceaniczny (średnia temperatura roczna 11,4 °C), pozostający pod silnym wpływem wilgotnego i zimnego powietrza znad Atlantyku.

Szczególony charakter tego wybrzeża związany jest z linią brzegową wystawioną na dominujące wiatry zachodnie i facją głównie piaszczystą, z wyjątkiem krańców północnych i południowych, co ogranicza możliwość zawijania i wodowania dla statków rybackich. Nieuniknione rozmieszczenie statków poławiających ślimaki wzdłuż całej strefy przybrzeżnej, jak również cechy środowiska naturalnego są przyczyną:

- dużej liczby pochylni i punktów wyładunku rozmieszczonych na wybrzeżu,
- małych rozmiarów jednostek rybackich (< 12 m), umożliwiających wyciąganie na brzeg statków lub ich osadzenie na mieliźnie.

Trąbiki stanowią tradycyjne menu ludności zamieszkującej tamtejsze wybrzeże. Łowiono je ręcznie lub grabiami podczas pływów (A. LOCARD, Manuel Pratique d'Ostréiculture, 1900 et L. JOUBIN Etudes sur les Gisements de Coquilles Comestibles des Côtes de France – La presqu'île du Cotentin Bulletin de l'Institut Océanographique, 1911). Trąbiki były konsumowane bezpośrednio, ale również wykorzystywane jako przynęta do zarzucania węd do połowu bardziej szlachetnych gatunków ryb, jak np. dorsz.

W pierwszej połowie XX w. rybołówstwo tradycyjne stosujące wężcierze, włoki lub dragi – techniki połowowe bardzo rozpowszechnione w Granville – pozwalało również na przyłowy trąbików stanowiących interesujące uzupełnienie rejsów połowowych.

Od połowy XX w. zaczęto rozwijać wyspecjalizowane techniki połowowe. W 1947 r. J. Le Dantec pisze o istnieniu zorganizowanych połowów trąbików, „które rybacy (doris) łowią w wężcierzach w pobliżu wybrzeża” (Oficjalny przegląd prac w zakresie rybołówstwa morskiego 1947–1949, tom XV.FASC. 1–4 nr 54–60).

Apogeum rybołówstwa komercyjnego „Bulot de la Baie de Granville” nastąpiło w drugiej połowie XX w. dzięki pojawieniu się wyposażenia pozwalającego na połowy na szeroką skalę. Ta działalność rybacka stała się komercyjna, wyspecjalizowana i opłacalna. Wśród specjalnego wyposażenia należy wymienić wężcierze do połowów trąbika i ażurowe pojemniki do transportu.

Począwszy od 1985 r. wprowadzono instrument zarządzania połowami trąbika w Zatoce Granville (wielkość statków, rodzaj narzędzi połowowych, kalendarz połowów itp.), tak aby ochronić zasoby i tradycyjny charakter połowów za pomocą wężcierzy.

Specyfika produktu

„Bulot de la Baie de Granville” jest ślimakiem należącym do gatunku *Buccinum undatum*. Charakteryzuje się:

- prezentacją w całości, w muszli,
- świeżością,
- kalibrem: 47–70 mm, z czego nie więcej niż 15 % trąbików jest większe niż 70 mm, a mniej niż 8 % jest mniejsze niż 47 mm.
- w konsumpcji: brak lub nieznaczna ilość osadów, aromat morski, zapach jodu, alg i orzecha laskowego, brak zapachu i smaku mułu.

Związek przyczynowy

Związek z obszarem geograficznym produkcji „Bulot de la Baie de Granville” opiera się na jego określonej jakości i renomie.

Po pierwsze jego jakość jest wynikiem współistnienia środowiska geograficznego o określonym charakterze i umiejętności rybaków.

Warunki naturalne panujące w Zatoce Granville (batymetria, silne skoki pływów, jakość i temperatura wody) sprzyjają rozwojowi gatunku *Buccinum undatum*, który jest gatunkiem zimnomorskim.

Rybacki dostosowali swoje praktyki do cech charakterystycznych obszaru. Z powodu dużych skoków pływów porty są dostępne wyłącznie w trakcie przypływu. Występujące dwa razy dziennie pływy decydują o godzinach wypłynięcia i powrotu statków rybackich: statki są zmuszone do prowadzenia połowów nieprzekraczających 16 godzin.

Atrakcyjność „Bulot de la Baie de Granville” jest związana z ich świeżością zapewnianą przez krótko trwający połów, z faktem że pozostają żywe i ochroną właściwości organoleptycznych, dzięki:

- charakterowi połowów, zwanych łagodnymi, za pomocą wężcierzy, które zaoszczędzają trąbikom stresu związanego np. ze zgnieciem muszli czy kontaktem z osadami morskimi i pozwalają wydobyć je na powierzchnię w całości i w dobrej kondycji,
- wybieraniu przez rybaków obszarów do połowów, selekcji i czyszczeniu, które usuwa resztki przynęty i osadów,
- lokalnej, regularnej i zrównoważonej eksploatacji obszaru połowowego, która zapewnia stosunkowo małą skalę i stabilność połowów,
- przechowywaniu w ażurowych pojemnikach, które sprzyja utrzymaniu dobrej kondycji i zachowaniu w całości trąbików, aż do chwili wprowadzenia do obrotu żywych trąbików lub do momentu gotowania.

Umiarkowany klimat sprzyja przechowywaniu żywych trąbików, od wydobycia z wody do wyładunku, bez dodania lodu.

Charakter osadów w głębi morskiej jest źródłem zalet smakowych trąbików „Bulot de la Baie de Granville”. W obszarze produkcji nie występują prawie zupełnie osady mułowe niekorzystnie wpływające na właściwości organoleptyczne trąbików (ciemna barwa, smak i zapach mułu).

Dzięki utrzymującej się od dziesięcioleci popularności, jaką trąbiki cieszą się wśród miejscowej ludności, która nasiłiła się w latach 80. wraz z rozwojem połowów komercyjnych, Zatoka Granville stała się francuskim ośrodkiem połowów trąbika i jego tradycyjnej sprzedaży w całości.

Dzięki modzie na owoce morza oraz nowej, coraz powszechniejszej, formie sprzedaży w postaci gotowanej sprzedaż „Bulot de la Baie de Granville” przyczyniła się do wzrostu spożycia trąbika w całym kraju oraz do renomy Granville. Popularność „Bulot de la Baie de Granville” wśród koneserów przyczyniła się do powstania samego terminu „bulot”. Aż do lat 90. oficjalną nazwą handlową skorupiaków był termin „buccin”, ale produkt ten był bardziej znany jako „bulot”, który to termin pochodzi z Normandii. Termin ten stawał się coraz bardziej popularny wraz z rozwojem sprzedaży trąbika, w ten sposób termin „bulot” stał się oficjalną nazwą, podobnie jak „buccin”. W następnym okresie stosowanie kompletnej nazwy „Bulot de la Baie de Granville” stało się coraz powszechniejsze, co miało na celu informowanie konsumenta i waloryzację trąbika pochodzącego z Zatoki Granville.

Renoma „Bulot de la Baie de Granville” przekroczyła granicę sektora i regionu, głównie dzięki popularnej prasie i programom telewizyjnym, takim jak poświęcona morzu cotygodniowa audycja Thalassa, w której w 1996 r. można było obejrzeć reportaż poświęcony trąbikowi (*Bulotier à Granville, Reportage sur une pêche un peu spéciale*):

Nazwa pochodzenia „Bulot de la Baie de Granville” jest obecnie prawdziwą gwarancją jakości, jak wyjaśnia miesięcznik „Terra Eco” z lutego 2013 r. przedstawiając krajowy i europejski wymiar spożycia „Bulot de la Baie de Granville”: *trąbik z Granville, znany ze swej świeżości i smaku pozbawionego śladu mułu, sprzedaje się w całej Francji i Europie*.

Największą pochwałę „Bulot de la Baie de Granville” wygłosił w TV słynny utytułowany szef kuchni Guy Martin, który w 2014 r. w programie „Epicerie Fine” stacji TV5 Monde tak zachwalał normandzkie skorupiaki: *Trąbiki można znaleźć wszędzie, ale wybrać trzeba „Bulot de la Baie de Granville”, bo one reprezentują region, umiejętności, terroir, morze...*

Odesłanie do publikacji specyfikacji

(art. 6 ust. 1 akapit drugi niniejszego rozporządzenia)

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-5c39eed6-89d4-4c81-9080-78ad68ff8814/telechargement

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 21 sierpnia 2018 r.****w sprawie publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wniosku o rejestrację nazwy
zgodnie z art. 49 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012****[„The Vale of Clwyd Denbigh Plum” (ChNP)]**

(2018/C 303/05)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 50 ust. 2 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zjednoczone Królestwo przekazało Komisji wniosek o ochronę nazwy „The Vale of Clwyd Denbigh Plum” zgodnie z art. 49 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.
- (2) Zgodnie z art. 50 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja zbadała ten wniosek i stwierdziła, że spełnia on warunki określone w tym rozporządzeniu.
- (3) Aby umożliwić złożenie zawiadomień o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, należy opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* jednolity dokument oraz odesłanie do publikacji specyfikacji produktu, o których mowa w art. 50 ust. 2 lit. a) tego rozporządzenia, w odniesieniu do nazwy „The Vale of Clwyd Denbigh Plum”,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Jednolity dokument oraz odesłanie do publikacji specyfikacji produktu, o których mowa w art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, w odniesieniu do nazwy „The Vale of Clwyd Denbigh Plum” (ChNP) zamieszczono w załączniku do niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 publikacja niniejszej decyzji uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec rejestracji nazwy, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, w ciągu trzech miesięcy od daty publikacji niniejszej decyzji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 sierpnia 2018 r.

W imieniu Komisji

Pierre MOSCOVICI

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

JEDNOLITY DOKUMENT

„THE VALE OF CLWYD DENBIGH PLUM”

Nr UE: PDO-GB-02287 – 8.2.2017

ChNP (X) ChOG ()

1. **Nazwa lub nazwy**

„The Vale of Clwyd Denbigh Plum”

2. **Państwo członkowskie lub państwo trzecie**

Zjednoczone Królestwo

3. **Opis produktu rolnego lub środka spożywczego**3.1. *Typ produktu*

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża, świeże lub przetworzone

3.2. *Opis produktu, do którego odnosi się nazwa podana w pkt 1*

„The Vale of Clwyd Denbigh Plum” *Prunus domestica* Linnaeus „Denbigh Plum” jest nazwą nadaną śliwce z Denbigh uprawianej na wyznaczonym obszarze geograficznym doliny Clwyd w Denbighshire w północnej Walii, z którego śliwka ta pochodzi. „Denbigh plum” jest jedyną rodzimą odmianą śliwek z Walii.

Śliwka „The Vale of Clwyd Denbigh Plum” posiada opisane poniżej właściwości, w zależności od tego, czy jest przeznaczona do celów kulinarnych i zbierana w połowie sierpnia przed osiągnięciem dojrzałości, czy też jest śliwką deserową, w którym to przypadku pozostaje i dojrzewa na drzewie, a jej zbiór odbywa się na przełomie sierpnia i września.

Cele kulinarne

- śliwka twarda w dotyku,
- pomarańczowoczerwony kolor z żółtymi plamkami pojawiającymi się, gdy śliwka zaczyna dojrzewać,
- zaczyna się pojawiać woskowy nalot,
- miąższ jest jędrny, intensywnie żółty o zielonkawobursztynowym odcieniu,
- miąższ nie odchodzi od pestki,
- rozmiar: 45–65 mm, mierzony od końca szypułki do wierzchołka,
- średnica przekroju poprzecznego: 40–55 mm.

Śliwka deserowa

- śliwka zaczyna mięknąć po delikatnym ściśnięciu,
- rozmiar: 45–65 mm, mierzony od końca szypułki do wierzchołka,
- średnica przekroju poprzecznego: 40–55 mm,
- kształt – kulisty lub lekko eliptyczny,
- kolor – intensywnie czerwony przechodzący w fiolet, ze złotymi plamkami. w procesie dojrzewania owoc w naturalny sposób ciemnieje,
- śliwki są pokryte woskowym nalotem (widocznym białawym nalotem), który rozwija się, im dłużej pozostają one na drzewie,
- naturalnie miękki i soczysty miąższ o intensywnie żółtej barwie o zielonkawobursztynowym odcieniu,
- miąższ – jedynie częściowo przylega do pestki,
- średnia liczba owoców na kg: 9–15 (średnia: 12),
- skala Brixa (pomiar zawartości cukru): 16–19.

W przypadku śliwek deserowych skórka jest miękka i delikatna, a zatem należy uważać, by jej nie uszkodzić. Wymaga to bardzo ostrożnego obchodzenia się z dojrzałymi owocami.

Sezon wegetacyjny śliwek deserowych jest długi, dzięki czemu mają one więcej czasu, aby w pełni nabrać głębi smaku, który jest lekko kwaśny i słodki. To właśnie głębia smaku i słodycz śliwki „The Vale of Clwyd Denbigh Plum” stanowią jej cechy wyróżniające.

Podczas gotowania wzmacnia się głębia smaku oraz naturalna słodycz śliwki. W przypadku spożycia na ciepło owoc rozpływa się w ustach.

Większość śliwek „The Vale of Clwyd Denbigh Plum” sprzedawana jest jako świeże śliwki deserowe w lokalnych sklepach.

3.3. *Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego) i surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych)*

Śliwkę „The Vale of Clwyd Denbigh Plum” należy uprawiać na określonym wyznaczonym obszarze na drzewach uzyskanych w wyniku szczepienia lub okulizacji przez komercyjne szkółki drzew ze znanych okazów lub pojedynczych drzew rosnących na wyznaczonym obszarze. Śliwki „The Vale of Clwyd Denbigh Plum” NIE można uprawiać na drzewach uzyskanych z materiału siewnego. Ponieważ nie można kontrolować zapylenia, drzewa uzyskane z materiału siewnego są zróżnicowane genetycznie, a zatem nie można zagwarantować, że będą mieć cechy omawianej odmiany.

3.4. *Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym*

Uprawa

Przycinanie (w razie potrzeby)

Ochrona przed szkodnikami i chorobami/nawożenie i opryskiwanie

Zbiór

Przechowywanie (w razie potrzeby)

3.5. *Szczególne zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itp. produktu, do którego odnosi się zarejestrowana nazwa*

—

3.6. *Szczególne zasady dotyczące etykietowania produktu, do którego odnosi się zarejestrowana nazwa*

—

4. **Zwięzłe określenie obszaru geograficznego**

Śliwka „The Vale of Clwyd Denbigh Plum” jest uprawiana na wyznaczonym obszarze geograficznym doliny Clwyd w Denbighshire w północnej Walii, który obejmuje następujące okręgi (ang. *wards*):

— Aberwheeler,

— Bodfari,

— Cefn Meiriadog,

— Clocaenog,

— Cyffylliog,

— Denbigh,

— Efenechtyd,

— Henllan,

— Llanbedr Dyffryn Clwyd,

— Llandyrnog,

— Llanelidan,

— Llanfair Dyffryn Clwyd,

— Llangynhafal,

— Llanrhaeadr yng Nghinmeirch,

— Llanynys,

— Nantglyn,

- Rhuddlan
 - Ruthin,
 - St Asaph,
 - Trefnant,
 - Tremeirchion Cwm,
 - Waen.
- oraz okręg Llansannan.

5. Związek z obszarem geograficznym

„Denbigh plum” pochodzi z doliny Clwyd i jest jedyną rodzimą odmianą śliwek z Walii. Specyficzne czynniki środowiskowe i geograficzne w dolinie Clwyd zapewniają doskonałe warunki do rozwoju tych lokalnych śliwek, a także nadają tym owocom szczególne cechy.

Dolina Clwyd jest regionem doliny rzecznej w północnej Walii, w dużej mierze osłoniętym otaczającymi wzgórzami, w tym pasmem Clwydian Range po stronie wschodniej, które rozciąga się w kierunku poprzecznym z południowego wschodu na północny zachód, i narażonym jedynie na działanie północnego wiatru w miejscu otwarcia doliny na wybrzeże. Wzgórza chronią dolinę przed przeważającymi wiatrami zachodnimi i często zimnymi wiatrami wschodnimi. Tego rodzaju stosunkowo osłonięte środowisko ma kluczowe znaczenie dla produkcji śliwek, ponieważ pomaga ograniczyć uszkodzenia zarówno kwiatów, jak i rozwijającej się śliwki.

Dolina Clwyd stanowi największy obszar w Walii, na którym występują grunty klasy 1 i klasy 2 zgodnie z klasyfikacją gruntów rolnych (ang. *Agricultural Land Classification (ALC)*). W klasyfikacji gruntów rolnych uwzględnia się również inne czynniki, takie jak klimat, położenie i gleba. Ze względu na grunty klasy 1 i 2 dolina Clwyd jest określana jako grunt rolny „doskonałej jakości” lub „bardzo dobry”. Dzięki temu na omawianych gruntach można uzyskiwać plony śliwek „The Vale of Clwyd Denbigh Plum” na stale wysokim poziomie.

Grunty w dolinie Clwyd stanowią jedno z najbardziej naturalnie żyznych gleb w Zjednoczonym Królestwie i dostarczają wszystkich składników pokarmowych, których potrzebują drzewa i śliwki. Gleby występujące w tej dolinie mają zdolność zatrzymywania składników pokarmowych, takich jak potas, magnez i wapń, które stanowią główne elementy zapotrzebowania tych śliwek na składniki pokarmowe.

Gleby głębokie o średniej teksturze i wolno przepuszczające (które naturalnie występują w dolinie Clwyd) sprzyjają rozwojowi silnego ukorzenia, które ma kluczowe znaczenie dla śliw i produkcji wysokiej jakości śliwek „The Vale of Clwyd Denbigh Plum”.

Geologia wapienna stanowiąca bazę nowego miękkiego czerwonego piaskowca triasowego na obszarze sprzyja produkcji bogatych w wapień gleb o wysokim pH. Uprawie większości owoców, takich jak truskawki i maliny, sprzyjają lekko kwaśne gleby, jednak rozwojowi omawianych śliwek sprzyjają gleby pochodzenia wapiennego o wysokim pH, które przeważają na tym obszarze.

Śliwy „The Vale of Clwyd Denbigh Plum” kwitną w kwietniu i są bardzo podatne na wiosenne przymrozki radiacyjne, które mogą mieć szkodliwy wpływ na kwiaty. Wpływ pobliskiego Prądu Zatokowego zapewnia w dolinie Clwyd mikroklimat, który ma łagodzący wpływ na panujące warunki oraz zmniejsza ryzyko związane z przymrozkami. Ponadto chłodne, umiarkowane temperatury związane z wpływem Prądu Zatokowego zarówno wydłużają okres kwitnienia, który sprzyja zapylaniu, jak i umożliwiają powolne dojrzewanie śliwek przez dłuższy okres, dzięki czemu mają one więcej czasu na pełen rozwój i intensyfikację smaku.

Z historycznego punktu widzenia ten charakteryzujący się żyznymi glebami region posiada tradycje i renomę w zakresie produkcji wielu owoców miękkich, w tym śliwek, które były prezentowane na wystawach ogrodniczych doliny Clwyd, słynnych corocznych wydarzeniach, których początki sięgają lat 50. XIX w. Do późnych lat 90. XIX w. Denbighshire (główne hrabstwo doliny Clwyd) było największym hrabstwem produkującym owoce miękkie w Walii. Historia produkcji śliwek wpłynęła na lokalny obszar – np. ulice i domy w Denbigh nazywano na cześć śliwki „The Vale of Clwyd Denbigh Plum”. W jednej z lokalnych posiadłości należącej od ponad stu lat do tej samej rodziny znajduje się sad, w którym wciąż produkuje się śliwki „The Vale of Clwyd Denbigh Plum” na rynek komercyjny.

Wiedza i umiejętności wymagane do uprawy śliwek „The Vale of Clwyd Denbigh Plum” na wyznaczonym obszarze rozwinęły się na przestrzeni czasu. Szczególne umiejętności związane z uprawą tych owoców są przekazywane z pokolenia na pokolenie; obejmują one: sadzenie i uprawę śliw, przycinanie drzew i zarządzanie nimi, termin zbioru owoców oraz sposób obchodzenia się z owocami.

Skórka śliwek „The Vale of Clwyd Denbigh Plum” jest bardzo miękka i delikatna w porównaniu ze śliwkami produkowanymi w sposób bardziej komercyjny; w związku z tym z owocami należy się obchodzić bardzo ostrożnie, aby uniknąć ich uszkodzenia i obicia. Osoby zbierające owoce są szkolone tak, aby w możliwie jak najmniejszym stopniu manipulowały owocami i ręcznie zbierały owoce, chwytając ich szypułki. W rezultacie świeżo zebrane śliwki często są wciąż pokryte widocznym na owocu białawym nalotem (który chroni owoc).

Dolina Clwyd posiada własny mikroklimat, na który wpływa w sposób łagodzący Prąd Zatokowy i który sprzyja uprawie omawianych śliwek. Śliwki należą do owoców, które kwitną najwcześniej, a ich uprawa na terenie, na którym nie występują przymrozki, ma zasadnicze znaczenie z punktu widzenia regularnych zbiorów, ponieważ przymrozki stanowią poważne zagrożenie dla kwitnących drzew.

W przeciwieństwie do większości śliwek śliwki z Denbigh charakteryzują się naturalną odpornością na choroby grzybowe, dzięki której są w znacznym stopniu wolne od tych chorób pomimo ciepłego/wilgotnego klimatu. Klimat doliny jest również chłodniejszy w porównaniu z innymi obszarami uprawy śliwek. Zapewnia to długi sezon wegetacyjny śliwek „The Vale of Clwyd Denbigh Plum”, dzięki któremu mają one więcej czasu, aby w pełni rozwinąć swój smak. To właśnie głębia smaku i słodycz śliwki „The Vale of Clwyd Denbigh Plum” sprawiają, że jest ona tak charakterystyczna.

Bliskie sąsiedztwo morza i rzeki Clwyd, która przepływa przez dolinę, nie tylko łagodzi ekstremalne temperatury, ale również zapewnia źródło naturalnego nawodnienia, które w połączeniu z naturalnie wysokim zwierciadłem wody doliny Clwyd spełnia wysokie wymagania w zakresie wilgotności głęboko zakorzenionych śliw, zapobiegając konieczności sztucznego nawadniania.

Śliwka „The Vale of Clwyd Denbigh Plum” zdołała nie tylko przetrwać, ale również rozwinąć się w naturalnych warunkach występujących na tym obszarze, przy minimalnej ingerencji człowieka. Występujący na tym obszarze mikroklimat, charakteryzujący się osłoniętymi, płaskimi, żyznymi i bogatymi w wapień terenami oraz umiarkowanymi temperaturami i naturalnym systemem nawadniania, a także prawdopodobieństwem wystąpienia bezmroźnych dni w okresie kwitnienia, zapewnia idealne warunki uprawy śliwek „The Vale of Clwyd Denbigh Plum” oraz przyczynia się do ich szczególnych i wyjątkowych właściwości.

Do niedawna produkcja śliwek „The Vale of Clwyd Denbigh Plum” była prawie w zaniku. W ostatnich latach ta tradycja odrodziła się jednak, jednocząc społeczności na wyznaczonym obszarze, co zaowocowało organizacją dorocznego święta „The Vale of Clwyd Denbigh Plum”, w którym uczestniczy ponad 2 000 gości. Podczas festiwalu prezentowane są świeże owoce i szeroka gama produktów, w których można je wykorzystać.

Znany walijski szef kuchni, Bryn Williams, został patronem śliwki „The Vale of Clwyd Denbigh Plum”, którą opisał w swojej książce kucharskiej pt. „For the Love of Veg”. Śliwka „The Vale of Clwyd Denbigh Plum” jest ceniona w całej Walii i w pozostałych regionach Zjednoczonego Królestwa za wybitne walory oraz jest systematycznie nabywana przez lokalne placówki gastronomiczne, a także została nominowana do nagrody Arka Smaku przez ruch Slow Food Movement.

Odesłanie do publikacji specyfikacji

(art. 6 ust. 1 akapit drugi niniejszego rozporządzenia)

https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/676695/pfn-vale-clwyd-denbigh-plum.pdf

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji**(Sprawa M.8958 – DV4/ABP/OMERS/Real estate JV)****Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2018/C 303/06)

1. W dniu 20 sierpnia 2018 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- Oxford DOOR Investor (UK) LLP („Oxford”, Zjednoczone Królestwo),
- DV4 Limited („DV4”, Brytyjskie Wyspy Dziewicze),
- Stichting Depositary APG Strategic Real Estate Pool („APG”, Niderlandy).

Przedsiębiorstwa Oxford, DV4 i APG przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) oraz art. 3 ust. 4 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad nowo utworzoną spółką będącą wspólnym przedsiębiorcą w celu posiadania, rozwijania i obsługi nieruchomości mieszkalnej przeznaczonej na wynajem na terenie Middlewood Locks w Manchesterze (Zjednoczone Królestwo).

Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu aktywów.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku przedsiębiorstwa Oxford: część szerszej grupy OMERS Administration Corporation („OMERS”). OMERS jest administratorem podstawowego programu emerytalnego pracowników komunalnych stanu Ontario, a także powiernikiem funduszy emerytalnych. Zarządza zróżnicowanym globalnym portfolio akcji i obligacji, a także inwestycjami na rynku nieruchomości, na niepublicznym rynku kapitałowym oraz inwestycjami w infrastrukturę,
- w przypadku przedsiębiorstwa DV4: fundusz inwestycyjny w dziedzinie nieruchomości,
- w przypadku przedsiębiorstwa APG: depozytariusz funduszu inwestycyjnego, którego ostatecznym beneficjentem rzeczywistym jest Stichting Pensioenfonds ABP, podmiot zarządzający świadczeniami emerytalnymi, który specjalizuje się w emeryturach zbiorowych sektora publicznego.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.8958 – DV4/ABP/OMERS/Real estate JV

Uwagi można przesyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks: +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa M.9006 – Deutsche Asphalt/Bunte/JV)
Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2018/C 303/07)

1. W dniu 21 sierpnia 2018 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- Deutsche Asphalt GmbH („Deutsche Asphalt”, Niemcy), kontrolowane przez Strabag SE („Strabag”, Austria),
- Johann Bunte Bauunternehmung GmbH & Co. KG („Bunte”, Niemcy),
- nowo utworzona spółka będąca wspólnym przedsiębiorcą (Niemcy).

Przedsiębiorstwo Strabag przejmuje – za pośrednictwem należącej do niego w całości jednostki zależnej Deutsche Asphalt – i przedsiębiorstwo Bunte przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) oraz art. 3 ust. 4 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad całą spółką będącą wspólnym przedsiębiorcą.

Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu udziałów w nowo utworzonej spółce będącej wspólnym przedsiębiorcą.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku Deutsche Asphalt: produkcja różnych rodzajów asfaltu do warstwy ścieralnej, warstwy wiążącej i podbudowy nawierzchni drogowej,
- w przypadku przedsiębiorstwa Strabag: usługi i materiały budowlane,
- w przypadku przedsiębiorstwa Bunte: produkcja i wprowadzanie na rynek mieszanki asfaltowej oraz budowa dróg,
- w przypadku spółki będącej wspólnym przedsiębiorcą: produkcja i wprowadzanie na rynek mieszanki asfaltowej. Przedsiębiorstwa Deutsche Asphalt i Bunte wniosą do spółki będącej wspólnym przedsiębiorcą pewną liczbę istniejących zakładów produkcji mieszanki asfaltowej.

3. Po wstępnej analizie Komisja Europejska uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.9006 – Deutsche Asphalt/Bunte/JV

Uwagi można przysyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-Mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks: +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa M.9035 – Charlesbank/Partners Group/H-Food Holdings)
Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2018/C 303/08)

1. W dniu 22 sierpnia 2018 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- Charlesbank Capital Partners, LLC („Charlesbank”, Stany Zjednoczone),
- Partners Group AG („Partners Group”, Szwajcaria),
- H-Food Holdings, LLC („Hearthside”, Stany Zjednoczone), kontrolowane przez Partners Group.

Przedsiębiorstwa Charlesbank i Partners Group przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) oraz art. 3 ust. 4 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Hearthside. Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu udziałów/akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku przedsiębiorstwa Charlesbank: przedsiębiorstwo działające na niepublicznym rynku kapitałowym głównie w zakresie wykupów menadżerskich i finansowania kapitału wzrostu oraz prowadzące oportunistyczne inwestycje kredytowe. Do jego portfolio należą spółki działające w wielu branżach, takich jak: usługi dla przedsiębiorstw i edukacja, usługi dla konsumentów, usługi w dziedzinie energii i usługi finansowe, opieka zdrowotna, usługi przemysłowe i dystrybucja, technologia, media i telekomunikacja,
- w przypadku przedsiębiorstwa Partners Group: działająca na skalę światową spółka zarządzająca inwestycjami na rynku niepublicznym, której działalność skupia się na inwestycjach na niepublicznym rynku kapitałowym, prywatnych nieruchomościach mieszkalnych, infrastrukturze prywatnej i zadłużeniu sektora prywatnego. Przedsiębiorstwo Hearthside, kontrolowane wyłącznie przez jednostki powiązane Partners Group, jest kontraktowym producentem żywności dla marek i przedsiębiorstw z branży spożywczej. Przedsiębiorstwo to prowadzi również działalność w zakresie kontraktowego pakowania żywności i urządzeń do kontraktowego pakowania żywności.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.9035 – Charlesbank/Partners Group/H-Food Holdings

Uwagi można przysyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa M.9069 – Kuwait Investment Authority/North Sea Midstream Partners)
Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2018/C 303/09)

1. W dniu 23 sierpnia 2018 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- Kuwait Investment Authority („KIA”, Kuwejt),
- North Sea Midstream Partners Limited („NSMP”, Zjednoczone Królestwo).

Przedsiębiorstwo KIA przejmuje, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wyłączną kontrolę nad całym przedsiębiorstwem NSMP za pośrednictwem spółki celowej Selkie Investments Midstream Bidco Limited.

Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu udziałów/akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- KIA jest inwestorem o zasięgu globalnym, realizuje inwestycje na rynkach nieruchomości, niepublicznych i publicznych rynkach kapitałowych, rynkach instrumentów o stałym dochodzie i alternatywnych rynkach inwestycyjnych na całym świecie; zasadniczo przejmuje niezapewniające kontroli udziały mniejszościowe,
- NSMP jest właścicielem zasobów do transportu i przetwarzania gazu ziemnego w Zjednoczonym Królestwie na Morzu Północnym i na obszarach przyległych.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.9069 – Kuwait Investment Authority/North Sea Midstream Partners

Uwagi można przysyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa M.8858 – Boeing/Safran/JV (Auxiliary Power Units))
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2018/C 303/10)

1. W dniu 23 sierpnia 2018 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- Boeing („Boeing”, Stany Zjednoczone),
- Safran S. A. („Safran”, Francja),
- JV LLC (Stany Zjednoczone).

Przedsiębiorstwa Boeing i Safran przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) i art. 3 ust. 4 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad nowo utworzoną spółką będącą wspólnym przedsiębiorcą („JV LLC”).

Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu udziałów w nowo utworzonej spółce będącej wspólnym przedsiębiorcą.

Ten sam zamiar koncentracji zgłoszono już Komisji w dniu 5 czerwca 2018 r., ale zgłoszenie zostało wycofane w dniu 26 czerwca 2018 r.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku przedsiębiorstwa Boeing: projektowanie, produkcja i sprzedaż komercyjnych samolotów odrzutowych oraz systemów obronnych, systemów eksploracji kosmosu i bezpieczeństwa na skalę światową. Boeing świadczy również usługi posprzedażne w sektorze lotniczym i kosmicznym,
- w przypadku przedsiębiorstwa Safran: projektowanie, produkcja i sprzedaż systemów lotniczych i kosmonautycznych, wyposażenia statków powietrznych oraz systemów obronnych na skalę światową. Produkty obejmują silniki lotnicze i kosmiczne, systemy elektryczne i systemy pokładowe dla komercyjnych, regionalnych i biznesowych statków powietrznych. Przedsiębiorstwo Safran świadczy również usługi posprzedażne w odniesieniu do swojego wyposażenia;
- w przypadku przedsiębiorstwa JV LLC: projektowanie, produkcja i sprzedaż pomocniczych źródeł zasilania do wykorzystania przez komercyjne statki powietrzne. Przedsiębiorstwo JV LLC będzie również świadczyć usługi w zakresie konserwacji, napraw i przeglądów generalnych oraz części zamiennych w odniesieniu do systemów pomocniczych źródeł zasilania.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.8858 – Boeing/Safran/JV (Auxiliary power units)

Uwagi można przysyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do zalecenia Rady z dnia 6 marca 2018 r. dotyczącego planu wdrażania PESCO**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 88 z dnia 8 marca 2018 r.)

(2018/C 303/11)

Strona 3, pkt 12, zdanie drugie:

zamiast: „...z art. 5 ust. 2 decyzji (WPZiB) 2017/2315 ...”,

powinno być: „... z art. 5 ust. 3 decyzji (WPZiB) 2017/2315 ...”.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL